

Екатерина Ненчева

И днес...

И днес... когат' усмихнат целий свет
посреща пролетний привет,
защо затворът безучастен тамо,
едничък той е днес печален само?...

Ах, там зад влажната – печалната стена –
чие ли днес сърце там страдно,
в тъмничний мрак за лъч едничък жадно –
лей сълзи посред толкоз светлина?

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6477>]